

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

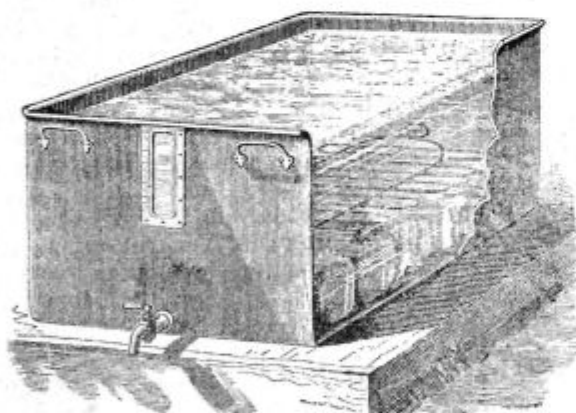
Štev. 14.

V Ljubljani, 15. septembra 1884.

Leto I.

Nov način posnemanja mleka.

Znano je, da je smetana toliko slajša, tolstejša in boljša, kolikor hitreje se shladi mleko. Znano je nadalje, da se na noben način ne dobi toliko smetane in ravno tako posnetega mleka, kakor ravno z neposrednjim dotikanjem mleka z ledom. Toda pri tem ravnanji ne postane pa le mleko, ker se led jako hitro taja, slabše. temveč je tudi prelivanje in zopetno nalivanje samo na sebi jako težavno in zamudno. Kako se temu izognemo, kaže nam spodej stoječe vpodobljeno ravnanje.

Četrty del posode, koje oblika in naprava se iz podobe razvidi, napolni se s čistim ledom: Da pa led ne splava na vrh, pokrije se z železno mrežo. Led pa mora — v velicih in ravnih kosih — spodnji del popolnem brez lukenj zavzimatí, da se ne začne tajiti, predno je vsa smetana stopila na površje. Posoda ima na sprednjem delu ravno nad pipo stekleno zarezo, skozi katero lahko mleko opazujemo, da pričnemo o pravem času posnemati mleko. Posnemanje naj se vrši ravno 40 minut potem, ko smo napolnili posodo. Ker se v tem času začne tajati tudi led, odteče naj tudi takoj po posnemanji posneto mleko skozi odprto pipo. Pred zopetnim napolnjenjem pregledati moramo led in luknjaste ter otajane kosce nadomestiti z novimi. Izumel je to ravnanje Amerikanec Henry W. Kellogg.

Kmetijskih pridelkov pokrajinska razstava v Krškem.

Visoko c. kr. ministerstvo poljedelstva je odobrilo z odlokom dne 26. julija t. l. štev. 7749, nameravano pokrajinsko razstavo kmetijskih pridelkov v Krškem, združeno z ogledovanjem goveje živine in z delitvijo premij za konje.

Razstava bode v prostorih meščanske šole. Prične se z 28. septembrom t. l. in se zaključí na dan 3. oktobra z razdelitvijo premij.

Ogledovanje goveje živine bode 1. oktobra in delitev premij za konje 2. oktobra na prostoru pred meščansko šolo. Gledé teh razstav izdala bode c. kr. kmetijska družba še poseben razglas.

Za pokrajinsko razstavo je dovolilo visoko c. kr. ministerstvo poljedelstva za premije 6 srebrnih in 16 bronastih državnih medalij, visoki deželni odbor pa 200 gold.

Nekaj zoper garje (grinte) pri ovcah.

Spis I oskrbnik E. Purgar za „Landw. Wochenblatt“.

Kako težko da je, garjeve ovce ozdraviti, vé pač skoraj vsak, kdor se peča z rejo ovác. Pisatelj teh vrstic imel je velikokrat priložnost, bojevati se zoper to bolezen. Sploh pa imajo posestniki ovác v spodnji Ogerski le redkokedaj garij proste ovce.

Pastir v teh pokrajinah ima vedno v svoji torbici mazilo zoper garje, in ako je vesten, pozabi raje domá tobak, da, še celó živež, kakor pa to mazilo. Napravlja si pa to mazilo iz naslednjih tvarin: 70 delov svinjske masti, 8 delov živega srebra, 21 delov gostega in 28 delov redkega trpentina. To vse zmeša dobro skupaj v mazilo, s katerim ne zamenja nobeno drugo. Pred nekoliko leti hvalili so posebno neko mazilo iz severne Nemške. Bilo je tokoče in prej ko ne je bilo zraven največ žgane smole. Sestava bila je se ve da skrivnost. To skrivnostno mazilo pošiljali so v posodah iz ploščevine. Naši ovčarji bili so, kakor zoper vsako, tudi zoper to novotaranje. Mi smo pa na vsak način hoteli poskusiti to novo sredstvo. Po večtedenski poskušnji zadobili smo trdno prepričanje, da to mazilo ni zoper garje pri naših ovcah in vporabljeni morali smo zopet staro skušeno sredstvo, ako nismo hoteli imeti pri prihodnji strižbi zgube.

V mnogih slučajih je pastir sam kriv, če ovce postanejo garjeve. On premalo na to pazi, da ne pride njegova čeda z drugimi čedami skupaj; da se njegov pes ne zaletava v ptuje mogoče garjeve ovce, ki pridejo iz semnja ali od drugod, in ko nazaj pride, med ovce bolezen zanese, ali če ovčar pripusti, da se njegov pes goni s psi mogoče garjeve čede in tako njegovo čedo okuži. V mnogih slučajih okuženja tedaj je vzrok ovčji pastir, v vseh slučajih pa, ako se garje zelo razširijo, vzrok je gotovo ovčarski hlapec. Neskrben in v takih rečeh neizveden človek ni za ovčarskega pastirja. Ako je le kolikaj skrben, zapaziti mora to bolezen takoj na tem, ako se posamezne ovce njegove čede z nogami praskajo, z ustnicami in zobmi grizejo, na trdih rečeh ribajo ali če se valjajo po hrbtu. Nadalje mora zapaziti garje tudi na tem, ako je volna na različnih krajih, posebno pa na hrbtu in na plečah izsmukana in se tako nad drugo volno nahaja. Taka mesta bi moral tukaj preiskavati in pogledati, je li ovčja koža na takih mestih trša, je li zgubila barvo, ali če je volna na takih krajih klobučevinasta ali uže koža in volna z ljuskinami preprežena. Naj si bode uže prvo ali drugo, takoj mora preiskavati s pomočjo nekaj ljudi vso čedo, ovco za ovco natanko, garjeve ločiti od negarjevih in v prvo zaprečiti razširjevanje bolezni z mazilom, katero se nahaja v vsaki knjigi zoper živinske bolezni, ali v veliki sili z navadnim sivim merkurijevim mazilom.

Namazati se mora dotično mesto, dokler ni mogoče daljše in natančneje preiskovanje. Ako so se v čedi garje uže tako vgnjezdile, da nahajamo pri posameznih ovcah, kakor tolarje velika mesta prevlečena s skorijo in ljukinami ne bode tako lahko pomagalo popolno kopanje, če tudi odpraskamo garje, s ploščevinastimi žlicami i. dr. Tako čedo ozdravi potem najbolje mesarjev nož. Kože takih ovac bi se pa morale prav za prav po postavi uničiti.

Drugače je, ako se bolezen še le začenja. Najpoprej se mora garjeva ovca jako dobro rediti, ker po tej bolezni na paši kakor v hlevu mučena ni nikdar pri miru. Potem naj se maže do strižbe z zgoraj omenjenim mazilom, po strižbi naj se pa popolnem skoplje.

Sredstev za uspešno kopanje je jako mnogo. Jaz uporabljam z uspehom po dr. L. Wagenfeldu naslednje sestavljeno mazilo, koje mi je uže pred leti priporočil prijatelj.

Na 30 ovac 5 kilogr. navadnega tobaka z 80 litri vode, kar se kake tri ure skup kuha. Odstranijo se potem sedaj neporabljiva tobačna peresa in pridene se potem 1 $\frac{1}{2}$ kilogr. neugašenega apna in 1 $\frac{1}{2}$ kilogr. lugaste soli, katero oboje se je stopljeno eno uro dolgo v lončeni ali železni posodi posebej kuhalo in med kuhanjem dobro premešavalo. Potem se to od ognja odstavi in pridene se med vednim mešanjem 1 liter žgane smole (Theer) in 2 kilogr. borovega olja. Slednjic zmeša se v primerno veliki posodi tabakova prekuha zopet med vednim mešanjem s to zmesjo.

V to mešanico, koji se vedno prilija, da gorka ostane, vtopijo se popolno ravno ostrizene ovce. Obvarovati se morajo usta, nos in oči, in odpraskati ter odstrgati posebno zelo garjeva mesta s kako tumpasto rečjo najbolj s kako ploščevinasto žlico. Dobro je tudi, ako se pred kopanjem zaznamujejo garjeva mesta s borovimi sajami ali kako drugo tako rečjo, da potem delavec med kopanjem lažje najdejo garjeva mesta in da jih ne pregledajo.

Da je to popolno kopanje v ravno napravljenem lugu po šestem ali sedmem dnevu potrebno in da se mora zopet ponavljati, ako se po pretečenem drugem

tednu opazi le kak sled garij, uvidel bode vsak, kdor vé, kako trdovratna in težko ozdravljiva je ta bolezen.

Omenil sem zgoraj, da naj se v začetku bolezni ločijo garjeve ovce od negarjevih. To pa ne zaradi tega, da bi se negarjeve obvarovale okuženja, ampak samo zaradi tega, da hlapec uže vidno garjeve ovce lažje opazuje in jih natančneje preiskuje. Ako se enkrat nahajajo garje v čedi, misliti si mora, da so vse ovce garjeve. Na vsak način se morajo vse ovce popolnem skopati. Z odstranjenjem dosežemo le toliko, da bolj bolne bolje krmimo, večkrat preiskujemo in vsak dan mažemo. Med tako zvanimi zdravimi dobili bomo vedno posamezne garjeve, katere moramo se ve da potem med garjeve uvrstiti. Za odstranjevanje in mazanje, kakor tudi za kopanje in pripravljanje navedene mešanice posluževati smemo se le zanesljivih ljudi, ako hočemo, da bo vse naše delo uspešno. Dobro je, ako nadzorujemo ta dela sami, pri kopanju je pa naša navzočnost neogibno potrebna! Ker so ovce med kopanjem jako nemirne, ker je lug jako oster in je delo nenavadno, postanejo delavci kmalu nepotrepljivi, mučijo po nepotrebnem ovce, ali ravnaajo vse le bolj površno, da tem prej dokončajo svoje delo. Posledica temu je ta, da se mora delo večkrat ponavljati in da je pri večkratnem površnem ravnanju uspeh vedno negotov.

Tedaj ponavljam še enkrat. Glavni pogoji, da bode naše delo uspešno, so naslednji: v začetku bolezni ločiti moramo ovce; do strižbe moramo jih mazati z mazilom napravljenim iz živega srebra; dobro jih moramo krmiti; lesa naj bo suha in zračna; potrebno je natančno popolno kopanje; potrebni zanesljivi ljudje in slednjic osebna navzočnost.

Le nerad navedel sem za prvi pripomoček zoper razširjenje garij mazilo napravljeno iz živega srebra. Vporablja se pri nas, kakor uže omenjeno, več desetletij brez posebne škode; kakega drugega boljšega pripomočka ne poznam. Če kdo vé za kako boljše sredstvo, naj jo pové, hvaležen mu bode pač vsak ovčar.

Kopanje z volno, tedaj pred strižbo odsvetoval bi jaz vsakemu, ne samo zaradi tega, ker je tu delo veliko težavneje, ampak ker je tudi uspeh jako dvomljiv.

Pri skupni paši v gozdih, po grmovji itd. mora se jako natanko paziti na garje. Večkrat zanese namreč ovčar, ki ima z nami skupno pašo, ako svoje ovce prodaja, menja ali je na prodaj goni, to bolezen med naše ovce. Njegove garjeve ovce namreč ribajo se na deblih itd., naša čeda gre ravno memo, mogoče še le čez nekaj dni, in obesi se na-njo volna garjevih ovac in naše ovce postanejo garjeve.

Žvepljanje sodov.

Žvepljanje sodov spada med ona kletarska opravila, koja se največ opravljajo v vinski kleti, pa vendar je izvrševanje tega opravila še največkrat nepravilno. Namen žvepljenja je, zabraniti v sodo naseljevanje gljivic, ktere škodujejo sodnemu lesu ali pa vinu. Kakor je sploh znano, se pri žvepljanju sodov sožge v sodu žveplo, vsled česa se razvija zadušljiv plin, t. j. žvepljena sokislina. Žvepljena kislina je plin, kateri uže v mali množici pogubno vpliva na rastline nižje vrste, kakor na pr. gljivice. V sodu, kateri je bil zažvepljan in potem dobro zaprt, ne najde se več živega troska od katere koli gljivice in sme ležati leta dolgo, ne da bi postal plesniv ali „bumtast“. Kedar se sod zopet rabi, treba ga je le dobro z vodo izprati.

Ako se sod, kateri se je ravno izpraznil, zažveplja, potem ostala mokrota sodova takoj posrka žvepljene

sokislino ter umori vse gljivične trose. Po daljšem času zgubi se pa žvepljena sokislina, ona se spoji s kislecom zraka ter se spremeni v žvepleno kislino. Ako se v tak sod takoj hoče zopet vino viliti, najdlo se bode, da je vino postalo neprijetno kisleje. S pomočjo žveplene kisline razkroji se namreč primerni del grampe (Weinstein), nekaj vinske kisline se oprosti in zadnja dá vinu to neprijetno kislino. Da se to zabrani, treba je sod, predno se vnovič napolni, dobro izplakniti in še le takrat s tem delom prenehati, kedar voda, ki se iztaka, nima nikakega kislega okusa več. Pri sodih pa, kateri so po žvepljanji dalj časa prazni ležali, vrine se pa žvepljena kislina v luknjice sodovega lesa in se dá le odpraviti z daljnim izpiranjem. Hitreje se doseže zaželjeni vspeh, ako se sod naprej z vodo izpere, potem izplakne z vodo, kateri je primešano nekoliko sode in nekaj dni pusti stati ter slednjič še enkrat z vodo izpere. Omeniti je še, da naj se vedno le sodi žvepljajo, nikdar pa ne vino, ker zadnjo s tom na dobroti izgubi.

„Weinbau-Zeitung“.

Reja prascev brez matere.

Za „Oesterr. Landw. Wochenblatt“ spisal Staudacher, vodja kmetijske šole.

Yorkshirska svinja zbolela je nenadoma tako hudo na vnetji pljuč, da so jo morali zaklati, čeravno je imela devet še le štirinajst dni starih sesajočih prešičkov. Za praseta nikdo ni hotel kaj ponuditi, ker so se dobivali ravno takrat 6—8 mesecev stari prešički jako ceno. Nazadnje prodalo se jih je 6 po 20 krajc. Troje prasets poskušalo se je pa izrediti brez matere. To zgodilo se je tako-le: Prvi dan vlilo se jim je le nekaj žlic dobrega in gorkega kravjega mleka. Drugi dan skušali so prešički piti še sami mleko. Tretji dan povžili so 0.5 lit. z vodo zmešanega in kuhanega mleka; četrti dan uže 0.75 l., in tako naprej do osmega dneva. Od tega dneva primešalo se je mleku nekaj žlic juhe, skuhane iz fine pšenične moke in vode. Ta piča bila je vedno večja, tako, da so prešički po četrtem tednu dobivali vsak dan skupaj 3 litre posnetega mleka z juho, sestavljeno iz šest žlic pšenične moke in nekaj dobrozmečkanega, omajenega in kuhanega krompirja. Od sedaj dobivali so vedno manj mleka in mesto pšenične moke štev. 1. ono št. 2; zato se je pa pridevalo juhi do šestega tedna fine ovsene in koruzne (turšične) moke. Med temi prešiči bila sta dva merjasca in ena svinja. Prva dva rezali so po petem tednu, kar sta oba lahko prestala. — S šestimi tedni tehtali so se vsi trije prešiči. En merjasec in ena svinja tehtala sta po 10, drug merjasec 9.7 kilograma, vsi skupaj toraj uže 29.7 kilograma. Od tega časa do konca osmega tedna dobivali so vsak dan juho sestavljeno iz 450 gramov pšenične moke, 150 gr. na debelo semletega ječmena, 36 gr. na debelo semletega ovsina in 50 gr. na debelo semlete koruze, 500 gr. kuhanega krompirja, repe in zeljnega perja, 1 liter posnetega mleka, zmešanega s pol litrom vode. Vsakokrat pridjala se je piči mrvica sežgane in dobro semlete moke iz kosti in krede, in sicer od petega tedna naprej. Isto tako natrosilo se jim je od tega časa po vsakem napajanju nekaj praženih rženih in ječmenovih zrn v označeno korito. To se je pa zgodilo zato, da so se prešiči navadili vporabljati zobe za tako pičo in da so se obvarovali driske. Skrbelo se je vedno z vso natančnostjo in pridnostjo na to, da so imeli vedno suho steljo, da so bili vedno čisto skopani in da so se obvarovali prehlajenja, toda ne da bi se pomehkužili.

Krmili so se prešiči v prvih dveh tednih od 5. ure zjutraj do 9. zvečer na vsaki dve uri, potem do konca četrtega tedna na vsake 2½ ure, in potem do konca osmega tedna na vsake tri ure vedno v istem času, z vedno ravno toliko pičo (ki je imela gorkote 36 do 38 gr. C.). Z osmimi tedni, v času tedaj, ko se praseta sploh matere odvadajo, tehtala so se zopet. Prvi tehtal je 12.5 kg. (poprej 9.7), tedaj za 2.8 več ko v prvo, drugi 15.5 kg. (poprej 10 kg.), tedaj za 5.5 kg. več; in tretji 16 kg. (poprej 10 kg.), tedaj za 6 kg. več. Vsi tehtali so 44 kg. (poprej 29.7), tedaj 14.3 kg. več, to je za 48.1, odstotkov ali skoraj polovico več. Drugi in tretji tehtala sta, kakor se vidi še enkrat več. Prvi je zaostal, ker je po materini smrti obolel na driski. Ako bi bila slednja živa in zdrava ostala, bi bila praseta, akoravno bi bila sesala, težko toliko tehtala v osmih tednih. Pri vsem tem bili so pa prešiči popolno razviti, jako živi in zdravi.

Dobiček pa obstoji tudi v tem, da so bili prešiči uže navajeni vsega jesti, med tem, ko se ravno toliko stari prešiči, ki so se ravno matere odvadili, na to še le morajo navaditi.

Na vsak način kaže nam ta vspešna poskušnja, kako moramo ravnati, ako znameniti plemenski prešiči v prvi mladosti zgubijo mater. Da bi se čas, delo in piča še veliko boljše splačala, ako bi se vseh devet prešičev tako izredilo, je dandanes samo ob sebi umljivo. Usojamo si le še opomniti, da razvidi lahko vsak omikan kmetovalec, da je le-to omenjeno pitanje popolno v soglasji s pravili, katere nam podaje umno kmetijstvo.

Ker se je vse natanko in pregledno zapisovalo, odgovorimo tudi lahko na vprašanje: Koliko velja 1 kilogr. živega prešiča po dokončanem osmem tednu? Stroški natanko do krajcarjev znašajo:

Nakup treh štirinajst dni starih prasets brez matere	—	gold. 60 kr.
Mleko, neposneto, 18 litrov, po 6 kr.	1	8
„ posneto, 47 litrov, po 4 kr.	1	88
Pšenična moka št. 1, 0.4 kg. po 18 kr.	—	7
Na „ „ št. 2, 6.9 kg. po 16 kr.	1	10
Na debelo semlet ječmen, 2.1 kg. po 7 kr.	—	15
„ „ „ oves, 0.5 kg. po 5 kr.	—	3
„ „ „ semleta koruza, 0.7 kg. po 9 kr.	—	6
Ječmenova in ržena zrna 16 kg. po 9 kr.	1	44
Krompir, 10 kg. po 2.5 kr.	—	25
Plača poslom skozi 28 dni po 10 kr.	2	80

Skupaj . 9 gold. 46 kr.

Tedaj velja 1 kg. živega prešiča 9.46 : 44 = 21.5 kr.

Kmetijske novice in izkušnje.

* V kmetijskem tečaju za narodne učitelje na Siapu so bili sprejeti: Žvagen Valentin iz Radovljice, Hudo-vernik Matija iz Dobropolja; Koller France iz Stalcarjev; Barle Ivan iz Podzemlja; Šest Andrej iz Metlike; Gebauer Vilj. iz Tržiša; Ribnikar Adalbert iz Logateca; Pipan Ivan iz Starega Trga; Hiti Matija iz Slavine; Dietz Oton iz Šturja; Svetina Jos. iz Šmarja pri Ljubljani; Črne France iz Vrhnike; Cepuder Josip iz Litije; Žirovnik Ivan iz Gorij.

* Potem javne dražbe prodajala bode c. k. kmetijska družba iz državne subvencije nakupljeno plemensko goved. Prodaja se bode vršila za pingvasko

(rudeče) pleme konec t. m. v Kranji, za muricodolsko pleme pa začetek oktobra v Ljubljani. Natančneje se bode čas še le določil.

* *Tovarnam za sladkor gre slabo; cena sladkorja pada od dné do dné.* Polovica tovarn za sladkor v Avstriji bode za časa letošnje kampanje zaprtih. Najslabše gré tovarnam, katere so lastnina kmečkih zadrug, kajti one so ob času dobre kupčije pozabile na ustanovo rezervnega zaklada. Vsled te krize je uže več kupcev s sladkorjem faliralo, tako ima samo ena firma nad 4 milijone gold. dolga.

* *Potno zborovanje avstrijskega sadjarskega društva* bode letos sredi meseca oktobra v Gradci.

* *Sto konj je poginilo pri požaru, kateri je uničil hleve svetoznane kobilarstva kneza G. Chilkowa na Ruskem.*

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 31. avgusta 1884.

Seji predseduje gospod družbeni predsednik Karol baron Wurzbach, navzoči: gg. podpredsednik J. Fr. Seunig, tajnik Gustav Pirc, in odborniki: gg. Brus, Jerič, Robič, Souvan in Witschl.

Obravnavale so se sledeče stvari:

C. kr. deželna vlada pošlje družbi poročilo prošnji občin Novelaze v kočevskem okraji in Vinji vrh v črnomaljskem okraji o zadevi novih živinskih in letnih semnje. Glavni odbor se izreče proti uslišanji imenovanih prošnji.

Poročila tajnika o dovršenji knjige „Der Obstbaumzucht schädliche Insekten“, o čebelarji razstavi v Lescah, o nakazanih 100 gold. za čebelarstvo in sadjarsko društvo v Jesenicah glavni odbor na znanje vzame.

Prošnji podkovskih učencev Janeza Novaka in Antona Firiča za podporo hoče odbor uslišati po dovršenih poizvedbah o njihovem premoženju.

Obravnava zaradi reorganizacije družbenega vrta se nadaljuje ter tajniku naroči izdelani gospodarski načrt potom autografije pomnožiti ter v konečno presojo vsem gg. odbornikom doposlati.

Vsled poziva c. kr. deželne vlade priporoča glavni odbor za ude stalne deželne komisije o zadevah trtne uši gg. Rih. Dolenca, vodjo vinarske šole na Slapu, in dr. J. Mencingerja, advokata in posestnika na Krškem, eventualno gosp. barona Gagerna, grajščaka v Mokricah.

Prošnja gosp. Fr. Brenceta iz Hraš za brezplačno prepuščenje enega bika iz državne subvencije se ne more uslišati. Njegovo prošnjo za ovce in podporo šolskega vrta v Lescah se mu pa naroči, še enkrat s potrebnimi prilogami predložiti oziroma potom okrajnega šolskega sveta družbi doposlati.

Na novo v družbo se sprejmejo gospodje: Maks Dekleva, Andrej Magajna in Fran Suša, vsi iz senožeške podružnice.

P o z i v

ndom podružnice c. kr. kmetijske družbe senožeške in drugim gospodarjem na Pivki.

Dné 21. t. m. popoldne imela bode senožeška podružnica c. kr. kmetijske družbe svoj občni zbor na Razdrtem. Zborovalo se bode, kako delovanje po-

družnice in sploh kmetijstvo na Pivki pospešiti, ter bode pri tej priliki tudi navzoč gosp. Rihard Dolenc, vodja vinarske šole na Slapu, in gosp. Gustav Pirc, tajnik c. k. kmetijske družbe in potovalni učitelj.

H zborovanju so vabljeni vsi udje podružnice, kakor tudi sploh vsi gospodarji, kateri se za kmetijski napredek zanimajo. Sprejemala se bodo tudi oglasila za pristop k c. k. kmetijski družbi.

R a z g l a s

kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Kranji.

C. k. družba kmetijska kranjska bode v Kranji 27. septembra t. l. dopoldne ob 9. uri na dvorišči gostilnice pri Žumri po očitni dražbi iz državne subvencije nakupljenih 6 plemenskih juncev (bikov) in 2 telci rudečega belanskega rodu prodajala.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovično tiste cene za katero jo družba kmetijska kupi, in se proda tistemu, kdor največ za-njo da proti temu da jo 1) koj plača in 2) se s pismom zaveže jo najmanj dve leti za pleme obdržati.

K tej dražbi se zato pripuščajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske.

V Ljubljani 15. septembra 1884.

Tržne cene.

V Kranji, 9. septembra 1884.

Na današnji trg je došlo 110 glav goveje živine in 34 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6	82	Ajda, hektol.	5	85
Rež, "	6	17	Slama, 100 kil	1	70
Oves "	3	25	Seno, " "	2	30
Turšica "	6	34	Špeh, fr. kila	—	62
Ječmen "	5	52	Živi prešiči, kila	—	—

V Ljubljani, 13. septembra 1884.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.
	gl.	gl.		gl.	gl.
	kr.	kr.		kr.	kr.
Pšenica, hektol.	6 50	7 89	Sur. maslo, kila	85	—
Rež "	5 20	6 17	Jajca, jedno . .	—	2
Ječmen "	4 39	5 28	Mleko, liter . .	—	8
Oves "	2 93	3 10	Gov. meso, kila	—	64
Soršica "	—	6 50	Telečje meso, "	—	64
Ajda "	4 87	5 43	Prešič. meso, "	—	66
Proso "	4 87	5 60	Koštrun "	—	32
Koruza "	5 20	5 47	Kuretina, jedna	—	40
Krompir, 100 kil	2 67	—	Golobje, jeden .	—	18
Leča, hektoliter	8	—	Seno, 100 kil .	1	60
Grah "	8	—	Slama, " "	1	51
Fizol "	8 50	—	Drva, trde, sež.	7	70
Gov. mast, kila	96	—	" mehke, "	4	80
Svinska mast "	82	—	Vino, rud., 100 l.	—	24
Špeh, fr.	70	—	" belo, "	—	20
" prek. "	74	—			